

[Nielsen-Man.]

med Glæde, men heller ikke har praktiseret Ordningen saaledes, som Forudsætningen har været, og dermed er jo i Virkeligheden Baggrunden for og Berettigelsen af disse Arbejdskort bortfaldet. Saaledes som Forholdene rent praktisk har været, i hvert Fald i den senere Tid, tror jeg nok man kan sige, at man i mindre og mindre Grad har regnet med disse Arbejdskort, og at deres Betydning efterhaanden er blevet afsvækket; saaledes foranlediget har Ministeriet altsaa ment sig nødsaget til at afskaffe Arbejdskortene. Det tager jeg til Efterretning og haaber, at de supplerende Kontrolforanstaltninger, som man lægger over til Arbejdsdirektoratet, til de offentlige Arbejdsanvisningskontorer, til Tremandsudvalgene og for saa vidt ogsaa til Arbejdernes egne arbejdsanvisende Organer, kommer til at virke paa tilfredsstillende Maade. Reglerne herfor kan, som den højtærede Minister og ogsaa det ærede Medlem Hr. Josef Andersson gjorde opmærksom paa, ikke være alt for stive.

Der er givet Arbejdsdirektoratet Beføjelser, man kan maaske godt sige ret udstrakte Beføjelser, til at udøve den Kontrol, der er nødvendig, og stikprøvevis undersøge, om Kontrollen er tilstrækkelig effektiv, og med dette maa man efter Omstændighederne lade sig nøje. Jeg haaber, og tror for Resten ogsaa, at de arbejdsanvisende Myndigheder vil være i Stand til at løse den Opgave, der stilles dem, men det er en meget svær Opgave at føre en effektiv Kontrol. Jeg vilde meget nødig, at den Mistro, der for Aar siden bredte sig over for Kontrollen med Arbejdsløshedsunderstøttelsen, igen skulde vokse og brede sig; jeg vilde meget beklage, om det skulde blive Tilfældet, og derfor haaber jeg, at den Tilsynsmyndighed, som her i forstærket Grad er tiltænkt Arbejdsdirektoratet og de arbejdsanvisende Myndigheder, vil blive anvendt paa en saadan Maade, og for saa vidt ogsaa modtaget og forstaaet paa en saadan Maade af dem, der skal kontrolleres, at der ikke bliver Grund til ny Kritik og ny Mistro.

Det næste, som Lovforslaget gennemfører af nyt, er en Ændring af Grænserne for de Formuer, som Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne kan have, før de falder for Bestemmelserne. Disse Grænser er forhøjet. Jeg er ikke i Stand til at afgøre, om det er de absolut rigtige Beløb, man er naaet til, men jeg gaar ud fra, at der ligger Beregninger, ogsaa med Hensyn til Prisstigning, til Ejendomsskyldvurdering o. s. v. bagved, og det var jo givet, at der maatte ske en

Forhøjelse af disse Grænser. Jeg erklærer mig tilfreds med de nye Grænser, og ogsaa den følgende Ændring, som Lovforslaget gennemfører, og som findes i Lovforslagets § 3, hvor der staar, at Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, der har deltaget i faglige Dagkursus, kan oppebære Støtte i Henhold til Arbejdsløshedsloven og er fritaget for Medlemsbidrag, er jeg tilfreds med.

§ 4 i Lovforslaget indeholder to Bestemmelser, for det første den nye Formulering af § 17, Stk. 1, men dernæst tager man et Problem op, som efterhaanden har voldt ikke saa faa Vanskeligheder. De Bestemmelser i den oprindelige Arbejdsløshedslov, hvorefter i visse Tilfælde den paa Egnen gængse Løn, eller hvilket Udtryk man i øvrigt har brugt, i visse Tilfælde kunde afløse tarifmæssig Løn, var velmente og i og for sig ogsaa velbegrundede, men der har vist sig mange administrative Vanskeligheder med denne Bestemmelse, Vanskeligheder, som har gjort ikke mindst Behandlingen af Arbejdsvægringer besværlig. Dertil kommer, at den paa Egnen gængse Løn jo efterhaanden bliver fastsat paa en ganske bestemt Maade, som jeg ikke her skal komme ind paa. Alt dette har gjort, at det var ønskeligt i Lovgivningen at fravige Udtrykket „den paa Egnen gængse Løn“ og gaa over til noget mere koncist, noget mere fast, den overenskomstmæssigt fastsatte Løn. Jeg er overordentlig tilfreds med, at man nu i denne Lov kommer bort fra dette Begreb, hvis Indførelse i Lovgivningen i sin Tid jeg i og for sig vedkender mig en vis Medskyld i. Men det har vist sig, at det har ikke virket saa godt, som det oprindelig var tænkt, det har vist sig at være nødvendigt at faa afskaffet Begrebet. Dette sker herved, og jeg er tilfreds med, at man nu kommer over paa de overenskomstmæssige Lønninger.

Ved Lovforslagets § 7 foreslaas Stk. 3 og 4 i Arbejdsløshedslovens § 31 ophævet. Det giver mig Anledning til at spørge, om det der nævnte Arbejdsudvalg stadig bestaar. Jeg har haft lidt vanskeligt ved at finde Arbejds- og Socialministeriets Arbejdsudvalgs Opgaver, naar Stk. 3 og 4 falder ud. Jeg har ikke kunnet faa Øje paa, at det har nogen særlig Opgave, men da Stk. 2 i samme Paragraf ikke er ophævet, maa jeg forstaa det saadan, at Arbejdsudvalget stadig væk bestaar. Der maa vel være en Hensigt med at bevare dette Udvalg, og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvilken Hensigt man har med, at Udvalget opretholdes, naar dets Opgave i